

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o 15/1931 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting angående landstingsmannen Carl Karlssons m.fl:s petition av den 20 februari 1929 om undersökning av möjligheterna för en upprensning av den vattenled, som från Öviken och Vargsundet benämnda vattendrag längs råskillnaden mellan Finströms och Hammarlands socknar leder till Ivarskärsfjärden.

N:o 15/1931.

Finans- och ekonomiutskottet har i tvenne betänkanden, N:o 5/-29 av den 21 februari 1929 och N:o 2/-30 för den 20 februari 1930, varit i tillfälle att uttala sig och avgiva förslag med anledning av förevarande petition. I sitt senare betänkande framhöll utskottet bl.a., att företaget i fråga ur jordbruksintresse, men jämväl för fisket hade sin stora betydelse för den kringliggande befolkningen samt att dessa särintressen kunde tillgodoses med en enklare lösning än den landskapsnämnden föreslagit och resp. jordägare dessutom till avsevärd grad utföra det föreslagna arbetet eller lämna bidrag till dess utförande.

Emellertid har landskapsnämnden i sin förevarande framställning meddelat, att företagets huvudsakliga ändamål, eller torrläggningen av de omkringliggande lågmarkerna, ej kan uppnås genom de åtgärder, som av utskottet och Landstinget förutsatts. Och vid anställd undersökning för avledande av vårvattnet genom en bredare och djupare kanal än den av utskottet föreslagna har jämväl konstaterats, att ej ens denna kanal komme att hindra saltsjöhögvatten att intränga i Vargsundet med till detta sig anslutande vattendrag, varför liknande översvämningar, som för närvarande äro rådande, fortfarande skulle besvära lågmarkerna och verka hindrande vid dessas odlande.

På sätt utskottet föreslagit, har landskapsnämnden vid tvenne särskilda sammanträden hänvänt sig till vederbörande jordägare med anhållan om deras deltagande i upprensningsarbetet i en eller annan form, men resultatet har blivit absolut negativt på grund av höga kostnader utan motsvarande nytta, ehuru sagda kostnader dock kunnat av landskapsnämnden nedbringas från 1.502.500 mark ända till 196.420 mark, och näp- peligen torde kunnat ytterligare sänkas, lika litet som undersöknings-

kostnaderna, angående vilkas storlek en talare vid remissdebatten gjort anmärkning.

På grund av vad här ovan framhållits kan utskottet ej inse, att de av petitionärerna åskade åtgärderna skulle kunna förverkligas, huru be-
hövligt företaget än vore.

Vid sådant förhållande och då föreliggande spørsmål, vilket ju främst gäller avledning av vatten från vattensjuka marker, dessutom enligt Högsta domstolens uppfattning icke hör till frågor angående idkande av jordbruk, på vilket område av privaträtten lagstiftning och förvaltning tillkomma landskapets resp. organ, utan ansluter sig till den del av nämnda rätt, som ingår i vattenrätten och är förbehållen riksmyndighet, varför kompenseringen av eventuellt för ifrågakomna ändamål beviljade medel torde kunna bliva nog så tvivelaktig, får utskottet vördsammast föreslå

att frågan om upprepning av vattendragen från Öviken och Vargsundet till Ivarskärsfjärden icke måtte föranleda till någon åtgärd från Landstingets sida.

Mariehamn den 17 november 1931.

På Finans- och Ekonomiutskottets vägnar:

E. Blomroos

Werner von Fries

Vid behandlingen av förenämnda ärende hava deltagit ordföranden Blomroos, viceordföranden Törnroos samt ledamöterna Eriksson, Åkerfelt och Carl Nordlund.